

Bisoños Usuarios de GNU/Linux de Mallorca y Alrededores | Bergantells Usuaris de GNU/Linux de Mallorca i Afegitons

Manoletada (6239 lectures)

Per **Benjamí Villoslada**, **Benjami** (http://weblog.bitassa.net) Creado el 13/11/2001 19:33 modificado el 13/11/2001 19:33

Un greu error de seguretat al Microsoft Internet Explorer 5.5 i 6.0 permet a un intrús recollir les «cookies» del teu disc.

L'empresa finlandesa de seguretat Online Solutions va descobrir el forat el passat dia 1 de novembre.

Era el dia 8 i encara no hi havia cap solució. Van enviar un missatge a Microsoft explicant que ja havia passat un temps raonable i que farien públic l'error a Bugtraq --un lloc especialitzat en seguretat. Així els usuaris podrien protegir-se desactivant les cookies... i si algú amb males intencions també ha trobat l'error?

El Microsoft Security Response va contestar que necessitarien **setmanes** per solucionar-ho. Els finlandesos no entenien com una companyia amb 50.000 enginyers de software es podia estorbar tant en trobar una solució i així els hi van fer saber. La resposta va ser que l'error era fàcil de solucionar, però que havien de fer l'instal·lador i provar-lo. Si s'avançaven esbombant l'error, els finlandesos no tindrien cap crèdit oficial sobre el descobriment.

A Online Solutions van decidir publicar l'error a Bugtraq. Pensen que veure el seu nom a una nota oficial de Microsoft no compensa el perill que corren milions d'usuaris desinformats d'Internet Explorer.

També diuen que estan avesats a veure publicades solucions a programari obert en menys de 24 hores. Però en aquest cas el codi només està a Microsoft i ningú més pot fer-hi res.

Microsoft encara no ha publicat cap parxe, però s'han vist obligats a dir alguna cosa per mor de que el forat ja està explicat a Bugtraq. Mentre no enllesteixen l'actualització, a l'article recomanen una configuració més restrictiva amb les cookies de l'Explorer. També renyen als tècnics d'Online Solutions:

«La persona que ha descobert aquest error ha escollit fer-ho de forma irresponsable i deliberadament l'ha fet públic pocs dies després de dir-ho a Microsoft. És simplement impossible crear, provar i distribuir un parxe amb tant poc temps i fer-lo amb un estàndard de qualitat raonable».

Al mateix paràgraf, la paraula «irresponsabilitat» està vinclada cap a l'article del «Manager of the Microsoft Security Response Center», en Scott Culp, on demanava silenci --o el fi de «l'anarquia informativa» sobre els nombrosos i preocupants forats dels seus productes.

Eric S. Raymond --també avesat a veure respostes ràpides al món del programari obert-- va comentar l'article d'en Scott Culp: «Si no poden aguantar la calor, que surtin de la cuina. Si els seus sistemes operatius no poden aguantar un entorn on els atacs es difonen ràpidament, no estan preparats pel negoci dels sistemes operatius».

O com va dir en Llorenç Valverde al seu article del Diari de Balears: «Dit altrament, que se'l poden imaginar cantant al senyor Gates i companyia una versió adaptada d'aquell conegut pasdoble que deia una cosa com ara "Manolete, Manolete, si no sabes torear, xis pum, pa' que te metes!"» (copio l'article complet a la <u>plana 2</u>(1) perquè ja no està en línia al web del diari).

En Valverde demà va a Andorra i no estarà al seu programa «Des de la Xarxa», de Ràdio Jove. Però comentarem la «manoletada» amb el pasdoble de fons. Va por ustedes.

Enllaços:

Noticia a la CNN⁽²⁾
Article de Microsoft⁽³⁾
Explicacions d'Online Solutions⁽⁴⁾
Cronologia dels fets, segons Online Solutions⁽⁵⁾
Article a Bugtraq⁽⁶⁾
Programa «Des de la Xarxa»⁽⁷⁾

Article al Diari de Balears(8):

Llorenç Valverde

Edició: 1148, 24 d'octubre del 2001

No ho digueu a ningú

Des del punt de vista de la seguretat i vulnerabilitat dels seus programes, i per dir-ho d'una forma suau, aquest no ha estat un bon any per a Microsoft. Cada dos per tres ens hem vist sotmesos a ensurts informàtics, provocats per un virus o per un cuc, i que han generat situacions de pànic, gairebé col·lectiu i global. La majoria d'aquests ensurts, com reconeix el cap del centre d'emergències de seguretat de Microsoft, de nom Scott Culp, s'han produït just després que algú fes pública a la xarxa la descoberta d'alguna de les múltiples i continuades fallades del programari de Microsoft. És el cas dels cucs Codi Vermell, Ramen, Nimda i d'altres, que exploten febleses del programa de gestió de correu electrònic Outlook Express. Vagi per endavant que aquest és un reconeixement que honraria Culp i Microsoft, si no fóra per dos detallets de no-res. El primer és que ja ho sabíem i, per consegüent, només escau donar-li l'enhorabona i quedar-nos tranquils en saber que, a la fi, ells també se n'han adonat. El segon detallet de no-res està en el context en el qual hom fa aquest reconeixement: un article signat per Culp de títol «És hora d'acabar amb l'anarquia de la informació» i en el qual, entre d'altres menuderies, coresponsabilitza dels desastres associats als virus i cucs aquells que donen publicitat a les fallades del programari de Microsoft, com si fossin el braç politicomilitar del col·lectiu d'autors dels programes malignes.

Per altra banda, el senyor Culp no s'està de res i, en una impressionant demostració d'humilitat, reconeix explícitament en el seu article que la perfecció és inabastable, fins i tot per Microsoft, i per consegüent, conclou, només l'estricta ignorància sobre els detalls d'aquestes fallades per part dels mortals que van a peu pot garantir la seguretat i evitar els atacs. Així, doncs, per a Culp la solució definitiva i única dels problemes que generen les negligències dels programes del gegant americà consisteix a aconseguir que els experts en seguretat, quan detectin les fallades, no ho diguin a ningú tret, és clar, dels responsables de seguretat de Microsoft, els quals ja s'encarregaran de fer els pegats corresponents. Il·lustra el seu argument amb un exemple aclaridor, ja que diu que no cal saber les causes d'un mal de cap per prendre una aspirina, exemple que, sigui dit de passada i ben mirat, no sembla estar gaire d'acord amb el que hauria de ser una pràctica mèdica recomanable. I és que Culp intenta contrarestar el que ja sap que serà un dels arguments més contundents en contra de la seva petició i que no és d'altra que la que ja han fet destacats membres de la comunitat del codi obert, els quals posen com a exemple el que passa amb el Linux, que gràcies precisament al fet que el seu codi és obert ha pogut ser revisat i millorat per tots els seus usuaris. Les dades són contundents: ara hi ha més servidors d'Internet basats en Linux que en Microsoft i, per contra, no són l'objectiu de tants atacs, precisament perquè tothom que vulgui pot conèixer els darrers detalls del seu codi.

Tanmateix, Culp deixa ben clar que no es tracta de limitar, gens ni una mica, la llibertat d'expressió, però diu que és ben hora de reconèixer que aquesta llibertat, mal entesa i mal emprada pels experts de seguretat informàtica, és la responsable última de les armes que els cibercriminals fan servir per a les seves malifetes. Torna a ser allò que ja hem sentit dir tantes vegades que cal no confondre la llibertat amb el llibertinatge. En definitiva, tot un seguit de circumloquis per evitar que s'estengui la convicció sobre el que sembla la impossibilitat endèmica de Microsoft de fer un programari raonablement segur i consistent. O sigui, no digueu a ningú que a can Microxof són uns matussers i, d'aquesta manera, deixaran de ser-ho.

Curiosament, amb la seva petició Culp, i de retruc Microsoft, s'arrengleren explícitament i una vegada més amb tots aquells que demanen que la seguretat i confidencialitat dels productes digitals estiguin sota l'empara artificial de la llei i no de mecanismes intrínsecs i eficients de protecció. Eric S. Raymond, un d'aquests membres destacats del moviment en favor del codi obert, els ho diu fort i clar: «Senyors de Microsoft, si el seu sistema operatiu no pot resistir els embats d'un medi en el qual les eines d'atac es propaguen instantàniament, és que vostès no pertanyen al negoci dels sistemes operatius». Dit altrament, que se'l poden imaginar cantant al senyor Gates i companyia una versió adaptada d'aquell conegut pasdoble que deia una cosa com ara «Manolete, Manolete, si no sabes torear, xis pum, pa' que te metes! I que

no vagi per dit.

Lista de enlaces de este artículo:

- 1. http://bulma.net/body.phtml?nIdNoticia=990&nIdPage=2
- 2. http://www.cnnenespanol.com/2001/tec/11/11/Microsoftsecurity/index.html
- 3. http://www.microsoft.com/technet/treeview/default.asp?url=/technet/security/bull
- 4. http://www.solutions.fi/index.cgi/news 2001 11 13?lang=eng
- 5. http://www.solutions.fi/index.cgi/news 2001 11 09?lang=eng
- 6. http://www.securityfocus.com/archive/1/225343
- 7. http://bitassa.com/radio
- 8. http://www.diaridebalears.com

E-mail del autor: benjami _ARROBA_ bitassa.com

Podrás encontrar este artículo e información adicional en: http://bulma.net/body.phtml?nIdNoticia=990